

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.3.2012
COM(2012) 152 final

2012/0076 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union i det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, for så vidt angår bestemmelserne om koordinering af de sociale sikringsordninger

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Det følger af artikel 12 i aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet¹ ("Ankara-aftalen") og artikel 36 i tillægsprotokollen til Ankara-aftalen² ("tillægsprotokollen"), at arbejdskraftens frie bevægelighed mellem Unionen og Tyrkiet gennemføres gradvist. Artikel 9 i aftalen fastsætter, at enhver forskelsbehandling på grundlag af nationalitet er forbudt inden for aftalens anvendelsesområde. Artikel 39 i tillægsprotokollen fastsætter, at associeringsrådet vedtager de sociale sikringsordninger for arbejdstagere af tyrkisk nationalitet, som flytter inden for EU, samt for deres familiemedlemmer, som er bosiddende i EU, og indeholder en række koordineringsprincipper, som disse foranstaltninger bør gennemføre.

Som et første skridt i retning af gennemførelsen af disse koordineringsprincipper for sociale sikringsordninger i Ankara-aftalen og tillægsprotokollen hertil vedtog associeringsrådet den 19. september 1980 afgørelse nr. 3/80 om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og på deres familiemedlemmer³ ("afgørelse nr. 3/80"). Andet skridt, nemlig vedtagelsen af en forordning til gennemførelse af bestemmelserne i afgørelse nr. 3/80, blev aldrig taget⁴.

I mellemtiden har Domstolen fastslået, at artikel 3, stk. 1, i afgørelse nr. 3/80, princippet om ikke-forskelsbehandling, og artikel 6 i denne afgørelse, kravet om at fravige bopælsbestemmelser for ydelser i henhold til afgørelsen, har direkte virkning og kan påberåbes ved de nationale domstole⁵.

For at skabe retssikkerhed og til fulde gennemføre principperne om koordinering af de sociale sikringsordninger i Ankara-aftalen og tillægsprotokollen hertil er det nødvendigt, at der vedtages en ny afgørelse af associeringsrådet, som kan erstatte afgørelse nr. 3/80. Kommissionens tidligere forslag til gennemførelse af afgørelse nr. 3/80 vil blive trukket tilbage, da det er meningen, at associeringsrådets nye afgørelse i en enkelt etape skal gennemføre forpligtelserne i aftalen og dens protokol.

Generel baggrund

Bestemmelserne i Ankara-aftalen og tillægsprotokollen vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed og de foranstaltninger, der er vedtaget for at gennemføre dem, især ved associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, bør ledsages af passende foranstaltninger til koordinering af de sociale sikringsordninger. Artikel 39 i tillægsprotokollen indeholder desuden udtrykkelige bestemmelser om den koordinering af de sociale sikringsordninger, som skal gennemføres. En afgørelse truffet af associeringsrådet er i denne forbindelse påkrævet.

¹ EFT 217 af 29.12.1964, s. 3687.

² EFT L 293 af 29.12.1972, s. 3.

³ EFT C 110 af 25.4.1983, s. 60.

⁴ Kommissionen fremlagde den 2.2.1983 et forslag til en forordning om gennemførelse af afgørelse nr. 3/80, KOM (83) 13.

⁵ EF-Domstolen, sag C-262/96, *Sürül*, og sag C-485/07, *Akdas*.

En række andre associeringsaftaler med tredjelande indeholder også bestemmelser om koordinering af de sociale sikringsordninger. Dette forslag er en del af en pakke med tilsvarende forslag for så vidt angår aftalerne med Albanien, Montenegro og San Marino. En første pakke med tilsvarende forslag for så vidt angår Algeriet, Marokko, Tunesien, Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Israel blev vedtaget af Rådet i oktober 2010⁶.

Fastsættelse af Unionens holdning i dette associeringsråd forudsætter en rådsafgørelse.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

På EU-plan koordineres medlemsstaternes sociale sikringsordninger ved forordning (EF) nr. 883/2004⁷ og dennes gennemførelsesforordning (EF) nr. 987/2009⁸.

Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010⁹ udvider bestemmelserne i forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der udelukkende på grund af deres nationalitet ikke allerede er dækket af disse bestemmelser. Nævnte forordning dækker allerede princippet om sammenlægning af de forsikringsperioder, som tyrkiske arbejdstagere har fuldført i de forskellige medlemsstater for så vidt angår retten til visse ydelser som fastsat i artikel 39, stk. 2, i tillægsprotokollen til aftalen med Tyrkiet.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Tyrkiet har været associeret med det europæiske integrationsprojekt siden undertegnelsen i 1963 af Ankara-associeringsaftalen, som i 1970 blev suppleret med en tillægsprotokol. I disse aftaler er arbejdskraftens fri bevægelighed mellem Tyrkiet og EU opstillet som et mål, der skal gennemføres gradvist. I konsekvens af disse bestemmelser, hvorved der fastsættes et program, fastsætter artikel 39 i tillægsprotokollen bestemmelser om koordinering af sociale sikringsordninger. En fuld gennemførelse af disse bestemmelser vil forbedre det særlige forhold med Tyrkiet, som omhandlet i artikel 8 i TEU. Den vil samtidig gøre det muligt for Tyrkiet at tilpasse sine politikker for koordinering af de sociale sikringsordninger med ordningerne i EU i forbindelse med forberedelserne til den fremtidige tiltrædelse af EU.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høring af interesserede parter

Dette forslag om koordinering af de sociale sikringsordninger i medlemsstaterne og i Tyrkiet vil erstatte afgørelse nr. 3/80. Forslaget bygger stort set på pakken med seks henholdsvis associeringsrådsafgørelser og stabiliserings- og associeringsrådsafgørelser for så vidt angår Algeriet, Marokko, Tunesien, Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Israel, med hensyn til hvilke Den Europæiske Unions holdning blev vedtaget af Rådet i

⁶ EUT L 306 af 23.11.2010.

⁷ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.

⁸ EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1.

⁹ EUT L 344 af 29.12.2010, s. 1. I overensstemmelse med protokol 21 og 22 er Danmark og Det Forenede Kongerige ikke bundet af eller underlagt anvendelsen af forordning (EU) nr. 1231/2010. Det Forenede Kongerige er imidlertid fortsat bundet af og underlagt anvendelsen af den tidligere forordning (EF) nr. 859/2003, EUT L 124 af 20.5.2003, s. 1.

oktober 2010. Detaljerede forhandlinger fandt sted i Rådet i 2010 om indholdet af sådanne afgørelser. Forud for disse forhandlinger blev der gennemført intensive drøftelser med alle medlemsstater i Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger.

Ekspertbistand

Der har ikke været behov for ekspertbistand.

Konsekvensanalyse

Artikel 39 i tillægsprotokollen til aftalen med Tyrkiet indeholder bestemmelser om koordinering af de sociale sikringsordninger i medlemsstaterne og i Tyrkiet. En række andre aftaler med tredjelande indeholder også bestemmelser om koordinering af sociale sikringsordninger. De kræver alle en beslutning truffet af det relevante organ, der nedsættes ved disse aftaler, således at de principper, der er fastsat i artikel 39, får virkning.

Målet med bestemmelserne vedrørende social sikring i sådanne aftaler er, at en arbejdstager fra det pågældende associerede land skal kunne modtage visse sociale sikringsydelser i henhold til lovgivningen i den eller de medlemsstater, som den pågældende arbejdstager er eller har været omfattet af. Gensidighedsprincippet indebærer, at dette også gælder en EU-borger, som arbejder i det associerede land.

De bestemmelser, der indgår i nærværende pakke af forslag vedrørende de fire associerede lande (Albanien, Montenegro, San Marino og Tyrkiet) er næsten identiske; de er også næsten identiske med bestemmelserne i den første pakke på seks afgørelser for så vidt angår Algeriet, Marokko, Tunesien, Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Israel, som blev vedtaget af Rådet i 2010; dette vil lette anvendelsen af de pågældende bestemmelser i medlemsstaternes sociale sikringsinstitutioner. Gennemførelsen af disse forslag vil kunne have visse økonomiske konsekvenser for de nationale sociale sikringsinstitutioner, da de f.eks. skal levere de ydelser, der er omhandlet i artikel 39 i tillægsprotokollen. Denne artikel vedrører dog kun personer, som bidrager eller har bidraget til det pågældende lands nationale sociale sikringsordning i henhold til bestemmelserne i landets nationale lovgivning. Det kan under alle omstændigheder være vanskeligt at vurdere de nøjagtige konsekvenser af disse forslag for de nationale sociale sikringsordninger på nuværende tidspunkt.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Resumé af forslaget

Dette forslag består af en rådsafgørelse om den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union i det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen med Tyrkiet og, i bilaget, et udkast til associeringsrådets afgørelse på socialsikringsområdet.

Udkastet til associeringsrådets afgørelse opfylder kravet i artikel 39 i tillægsprotokollen vedrørende en sådan afgørelse som forudsætning for anvendelse af de deri indeholdte principper for social sikring. Afgørelsen indeholder desuden gennemførelsesbestemmelser for de bestemmelser i artikel 39 i tillægsprotokollen til aftalen med Tyrkiet, som ikke allerede er dækket af forordning (EU) nr. 1231/2010. Derudover findes specifikke bestemmelser med henblik på i lighed med afgørelse nr. 3/80 at gennemføre aftalens artikel 9 på området koordinering af de sociale sikringsordninger.

Derudover sikrer udkastet til associeringsrådets afgørelse, at bestemmelserne om eksport af ydelser og tildeling familiedydelser i henhold til gensidighedsprincippet også finder anvendelse på EU-arbejdstagere, som er lovligt beskæftiget i Tyrkiet, og medlemmer af deres familie, som er lovligt bosiddende i Tyrkiet. Da associeringsrådets afgørelse i den forbindelse vil gå ud over anvendelsesområdet for artikel 39 i tillægsprotokollen, er udkastet til associeringsrådets afgørelse også baseret på artikel 22, stk. 3, i Ankara-aftalen.

Retsgrundlag

Rådets afgørelse om den holdning, der skal indtages i associeringsrådet, bør baseres på artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) sammenholdt med artikel 48 i TEUF.

Ankara-aftalen og tillægsprotokollen skaber en retstilstand, der skal adskilles fra den retstilstand, der er fastsat i andre relevante associeringsaftaler med bestemmelser om sociale sikringsordninger, eftersom Ankara-aftalen og tillægsprotokollen i modsætning til disse andre aftaler indeholder klare bestemmelser om arbejdskraftens frie bevægelighed som et mål, der skal gennemføres gradvist. I denne forbindelse skal begrebet arbejdskraftens frie bevægelighed forstås på samme måde som i de relevante EU-bestemmelser (jf. artikel 12 i Ankara-aftalen).

Det er rigtigt, at arbejdskraftens frie bevægelighed mellem Tyrkiet og EU overhovedet ikke er opnået, og at det derfor ikke er muligt at beskrive den aktuelle retstilstand som en udvidelse af det indre marked med hensyn til fri bevægelighed for personer (som det er tilfældet for EØS og Schweiz). I betragtning af det anderledes sigte, der er fastlagt i associeringsaftalen og tillægsprotokollen, som går ud på så vidt muligt at udvide til tyrkiske statsborgere de principper, der er fastsat i EU's bestemmelser om arbejdskraftens frie bevægelighed¹⁰, bør gennemførelsen af bestemmelserne om social sikring, som udgør et nødvendigt supplement til arbejdskraftens bevægelighed, på samme måde have hjemmel i artikel 48 i TEUF.

Nærhedsprincippet

Tillægsprotokollen indeholder principper om koordinering af de sociale sikringsordninger, som skal anvendes ensartet af alle medlemsstater. Gennemførelsen af disse principper bør derfor underkastes ensartede betingelser, hvilket bedst kan opnås på EU-plan.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsager.

Medlemsstaterne har stadig eneansvaret for at tilrettelægge og finansiere deres egne sociale sikringsordninger.

Forslaget er begrænset til en koordinering af de sociale sikringsordninger i medlemsstaterne og i Tyrkiet til fordel for disse landes borgere. Derudover berører forslaget ingen rettigheder og forpligtelser i medfør af bilaterale aftaler om social sikkerhed, der er indgået mellem medlemsstaterne og Tyrkiet, hvis disse aftaler stiller de berørte mere fordelagtigt.

Forslaget minimerer den økonomiske og administrative byrde for de nationale myndigheder, da det er en del af en pakke med tilsvarende forslag, som sikrer en ensartet anvendelse af bestemmelserne om social sikring i associeringsaftalerne med tredjelande.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslåede instrumenter: en rådsafgørelse (som i bilaget indeholder et udkast til associeringsrådets afgørelse).

¹⁰ Jf. sag C-275/02, *Ayaz*, præmis 44-45, og sag C-467/02, *Cetinkaya*, præmis 42-43.

Andre midler ville af følgende grunde ikke være hensigtsmæssige:

Der findes intet alternativ til forslaget. Artikel 39 i tillægsprotokollen til aftalen kræver, at det pågældende associeringsråd træffer en afgørelse. Traktatens artikel 218, stk. 9, indeholder bestemmelser om en rådsafgørelse, når det skal fastlægges, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ, der er nedsat ved en associeringsaftale, når dette organ skal vedtage beslutninger, der har retsvirkninger.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen konsekvenser for Unionens budget.

5. FAKULTATIVE ELEMENTER

Forenkling

Forslaget vil medføre en forenkling af de administrative procedurer for nationale offentlige myndigheder og en forenkling af de administrative procedurer for private parter.

Nærmere redegørelse for forslaget

A. Rådets afgørelse om den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i det associeringsråd, der er oprettet ved associeringsaftalen med Tyrkiet, for så vidt angår bestemmelserne om koordinering af de sociale sikringsordninger.

Artikel 1

Denne artikel omhandler vedtagelse af EU's holdning i Associeringsrådet EU-Tyrkiet.

B. Vedlagte udkast til afgørelse truffet af associeringsrådet om de i aftalen omhandlede bestemmelser om koordinering af de sociale sikringsordninger.

Del I: Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Denne artikel fastlægger med henblik på medlemsstaternes lovgivning og Tyrkiets lovgivning betydningen af begreberne "aftale", "forordning", "gennemførelsesforordning", "medlemsstat", "arbejdstager", "familiemedlem", "lovgivning", "ydelse" og "ydelse, der kan eksporteres", og henviser til forordningen og gennemførelsesforordningen for så vidt angår betydningen af de øvrige begreber, der anvendes i vedlagte afgørelse.

Artikel 2

I overensstemmelse med ordlyden i artikel 39 i tillægsprotokollen til aftalen med Tyrkiet fastlægger denne artikel, hvilke personer der er omfattet af vedlagte afgørelse.

Artikel 3

Denne artikel omhandler ikke-forskelsbehandling af alle personer, der er dækket af aftalen med hensyn til de sociale sikringsydelse, der er omfattet af den.

Del II

Forholdet mellem medlemsstaterne og Tyrkiet.

Denne del af vedlagte afgørelse dækker de i artikel 39, stk. 4, i tillægsprotokollen til aftalen med Tyrkiet omhandlede principper samt gensidighedsklausulen vedrørende EU-borgere og medlemmer af deres familie.

Artikel 4

Denne artikel omhandler princippet om eksport af kontantydelse, jf. artikel 39, stk. 4, i tillægsprotokollen til aftalen med Tyrkiet, og gør det klart, at dette princip er begrænset til at omfatte de ydelser, der er omhandlet i vedlagte afgørelses artikel 1, stk. 1, litra i), som omfatter en liste over de ydelser, der henvises til i dette stykke.

Del III

Diverse bestemmelser

Artikel 5

Denne artikel indeholder generelle bestemmelser om samarbejde mellem medlemsstaterne og deres institutioner på den ene side og Tyrkiet og landets institutioner på den anden side samt mellem de berettigede og de berørte institutioner. Disse bestemmelser svarer til bestemmelserne i artikel 76, stk. 3, stk. 4, første og tredje afsnit, og stk. 5, i forordning (EF) nr. 883/2004.

Artikel 6

Denne artikel fastsætter procedurer for administrativ og lægelig kontrol, som svarer til procedurerne i artikel 87 i forordning (EF) nr. 987/2009. Derudover giver den mulighed for vedtagelse af andre gennemførelsesbestemmelser på dette område.

Artikel 7

Denne artikel omhandler muligheden for at anvende den konfliktløsningsprocedure, der er fastlagt i aftalen.

Artikel 8

Denne artikel henviser til bilag II til vedlagte afgørelse, som svarer til bilag XI til forordning (EF) nr. 883/2004, og som er nødvendig for at fastsætte de nødvendige særregler for anvendelsen af den tyrkiske lovgivning med hensyn til vedlagte afgørelse.

Artikel 9

I denne artikel tillades det, at administrative procedurer fra eksisterende aftaler mellem en medlemsstat og Tyrkiet fortsat anvendes på visse betingelser.

Artikel 10

Denne artikel giver mulighed for indgåelse af supplerende administrative aftaler.

Artikel 11

Overgangsbestemmelserne i denne artikel svarer til overgangsbestemmelserne i artikel 87, stk. 1, 3, 4, 6 og 7, i forordning (EF) nr. 883/2004. Desuden er der en bestemmelse til beskyttelse af rettighederne for tyrkiske arbejdstagere, der som følge af Domstolens dom i sag C-485/07, Akdas, vedrørende den direkte virkning af artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 3/80, forud for afgørelsens ikrafttrædelse er tildelt en pension eller en anden ydelse af en medlemsstat.

Artikel 12

I denne artikel afklares den juridiske status for bilagene til vedlagte afgørelse og proceduren for ændring af dem.

Artikel 13

Denne artikel fastsætter ikrafttrædelsesdatoen for vedlagte afgørelse.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union i det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, for så vidt angår bestemmelserne om koordinering af de sociale sikringsordninger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, navnlig artikel 48 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende i betragtninger:

- (1) Aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet¹ ("aftalen") og tillægsprotokollen til aftalen af 23. november 1970² ("tillægsprotokollen") fastsætter, at arbejdskraftens fri bevægelighed mellem EU og Tyrkiet gennemføres gradvist.
- (2) Artikel 9 i aftalen fastsætter, at enhver forskelsbehandling på grundlag af nationalitet er forbudt inden for aftalens anvendelsesområde.
- (3) Artikel 39 i tillægsprotokollen fastsætter, at associeringsrådet vedtager bestemmelser vedrørende social sikring for arbejdstagere af tyrkisk nationalitet, der flytter inden for Fællesskabet, og for deres familiemedlemmer, som er bosiddende i Fællesskabet.
- (4) Som et første skridt i retning af gennemførelsen af artikel 39 i tillægsprotokollen og artikel 9 i aftalen på området social sikring blev afgørelse nr. 3/80 om anvendelse af De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og deres familiemedlemmer vedtaget af associeringsrådet den 19. september 1980³ ("afgørelse nr. 3/80").
- (5) Det er nødvendigt at sikre fuld gennemførelse på området social sikring i henhold til artikel 9 i aftalen og artikel 39 i tillægsprotokollen.

¹ EFT 217 af 29.12.1964, s. 3687.

² EFT L 293 af 29.12.1972, s. 3.

³ EFT C 110 af 25.4.1983, s. 60.

- (6) Det er nødvendigt at opdatere indholdet af afgørelse nr. 3/80, således at dens bestemmelser afspejler udviklingen inden for koordineringen af de sociale sikringsordninger i Den Europæiske Union⁴.
- (7) Afgørelse nr. 3/80 bør derfor ophæves og erstattes med en afgørelse truffet af associeringsrådet, der i et enkelt trin gennemfører de relevante bestemmelser i aftalen og tillægsprotokollen om koordinering af de sociale sikringsordninger —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i det associeringsråd, der er nedsat ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, for så vidt angår bestemmelserne om koordinering af de sociale sikringsordninger, baseres på det udkast til afgørelse fra associeringsrådet, som er vedlagt denne afgørelse.

Mindre ændringer af udkastet til afgørelse kan vedtages af repræsentanter for Unionen i associeringsrådet uden yderligere afgørelse truffet af Rådet.

Artikel 2

Associeringsrådets afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1; Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009, EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1; Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/10 af 24. november 2010 om udvidelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er omfattet af disse forordninger udelukkende på grund af deres nationalitet, EUT L 344 af 29.12.2010, s. 1.

BILAG

Udkast til

AFGØRELSE nr. .../.... TRUFFET AF ASSOCIERINGSRÅDET EU-TYRKIET

af ...

om bestemmelserne om koordinering af de sociale sikringsordninger

ASSOCIERINGSRÅDET HAR —

under henvisning til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet¹, særlig artikel 22, stk. 3, og

under henvisning til tillægsprotokollen af 23. november 1970², særlig artikel 39, og

ud fra følgende i betragtninger:

- (1) Aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet ("aftalen") og tillægsprotokollen til aftalen af 23. november 1970 ("tillægsprotokollen") fastsætter, at arbejdskraftens fri bevægelighed mellem EU og Tyrkiet gennemføres gradvist.
- (2) Artikel 9 i aftalen fastsætter, at enhver forskelsbehandling på grundlag af nationalitet er forbudt inden for aftalens anvendelsesområde.
- (3) Artikel 39 i tillægsprotokollen indeholder bestemmelser om koordinering af de sociale sikringsordninger i Tyrkiet og medlemsstaterne og fastsætter principperne for denne koordinering.
- (4) Artikel 39 i tillægsprotokollen fastsætter, at associeringsrådet vedtager bestemmelser vedrørende social sikring for arbejdstagere af tyrkisk nationalitet, der flytter inden for Fællesskabet, og for deres familiemedlemmer, som er bosiddende i Fællesskabet.
- (5) Som et første skridt i retning af gennemførelsen af artikel 39 i tillægsprotokollen vedtog associeringsrådet den 19. september 1980 associeringsrådets afgørelse nr. 3/80 om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabs medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og på deres familiemedlemmer ("afgørelse nr. 3/80")³.
- (6) Det er nødvendigt at sikre fuld gennemførelse på området social sikring af artikel 9 i aftalen og artikel 39 i tillægsprotokollen.
- (7) Det er nødvendigt at opdatere indholdet af afgørelse nr. 3/80, således at dens bestemmelser afspejler den seneste udvikling inden for koordineringen af sociale sikringsordninger i Den Europæiske Union.

¹ EFT 217 af 29.12.1964, s. 3687.

² EFT L 293 af 29.12.1972, s. 3.

³ EFT C 110 af 25.4.1983, s. 60.

- (8) Ved Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010⁴ er bestemmelserne i forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 allerede udvidet til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der udelukkende på grund af deres nationalitet ikke allerede er dækket af disse bestemmelser. Forordning (EU) nr. 1231/2010 dækker allerede princippet om sammenlægning af de forsikringsperioder, som tyrkiske arbejdstagere har fuldført i de forskellige medlemsstater, for så vidt angår retten til visse ydelser, som fastsat i artikel 39, stk. 2, i tillægsprotokollen.
- (9) Afgørelse nr. 3/80 bør derfor ophæves og erstattes med en afgørelse truffet af associeringsrådet, som i et enkelt trin gennemfører alle principper om koordinering af de sociale sikringsordninger i aftalen og i tillægsprotokollen.
- (10) Med hensyn til anvendelsen af princippet om ikke-forskelsbehandling bør denne afgørelse ikke tillægge nogen yderligere rettigheder i medfør af visse forhold eller begivenheder på den anden kontraherende parts område, hvis der ikke er taget hensyn til disse forhold eller begivenheder ifølge lovgivningen i den første kontraherende part, bortset fra retten til at eksportere visse ydelser.
- (11) Ved anvendelsen af denne afgørelse bør den ret, som arbejdstagere har til familieydelse, være underlagt den betingelse, at deres familiemedlemmer bor lovligt sammen med dem i den medlemsstat, hvor de er beskæftiget. Afgørelsen bør ikke give ret til familieydelse for medlemmer af deres familie, som er bosiddende i et andet land, f.eks. Tyrkiet.
- (12) Der kan om nødvendigt fastsættes særregler, som svarer til de karakteristiske træk ved Tyrkiets lovgivning, for at gøre det nemmere at anvende koordineringsreglerne.
- (13) Med henblik på at sikre en velfungerende koordinering af de sociale sikringsordninger i medlemsstaterne og i Tyrkiet er det nødvendigt at fastsætte særregler for samarbejdet mellem medlemsstaterne og Tyrkiet samt mellem den berørte person og institutionen i den kompetente stat.
- (14) Der bør vedtages overgangsbestemmelser for at beskytte de personer, som er omfattet af denne afgørelse, og forhindre, at de mister rettigheder som følge af afgørelsens ikrafttrædelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

⁴ EUT L 344 af 29.12.2010, s. 1.

DEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Definitioner

1. I denne afgørelse forstås ved:
 - a) "aftalen": aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet
 - b) "forordningen": Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger⁵, som er umiddelbart gældende i Den Europæiske Unions medlemsstater
 - c) "gennemførelsesforordningen": Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger⁶
 - d) "medlemsstat": en af Den Europæiske Unions medlemsstater
 - e) "arbejdstager":
 - i) i forbindelse med anvendelse af en medlemsstats lovgivning, en person, der udøver lønnet aktivitet som omhandlet i artikel 1, litra a), i forordningen
 - ii) i forbindelse med anvendelsen af den tyrkiske lovgivning, en person, der udøver lønnet aktivitet i henhold til denne lovgivning
 - f) "familiemedlem":
 - i) i forbindelse med anvendelse af en medlemsstats lovgivning, et familiemedlem i den i forordningens artikel 1, litra i), omhandlede forstand
 - ii) i forbindelse med anvendelse af den tyrkiske lovgivning, et familiemedlem i henhold til denne lovgivning
 - g) "lovgivning":
 - i) for så vidt angår medlemsstaterne, lovgivning i den i forordningens artikel 1, stk. 1, omhandlede forstand, som er gældende for de af denne afgørelse omfattede ydelser
 - ii) for så vidt angår Tyrkiet, relevant lovgivning, som er gældende i Tyrkiet for de af denne afgørelse omfattede ydelser
 - h) "ydelser":

⁵ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.

⁶ EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1.

- i) for så vidt angår medlemsstaterne, ydelser i den i forordningens artikel 3 omhandlede forstand
 - ii) for så vidt angår Tyrkiet, de tilsvarende ydelser, som finder anvendelse i Tyrkiet
- i) "ydelser, der kan eksporteres":
- i) for så vidt angår medlemsstaterne:
 - alderspension
 - efterladtepension
 - ydelser ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme
 - invalidepension
- i den i forordningen omhandlede forstand med undtagelse af visse særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse, der er opført i bilag X til forordningen
- ii) for så vidt angår Tyrkiet, de tilsvarende ydelser udbetalt i henhold til den tyrkiske lovgivning med undtagelse af visse særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse, der er opført i bilag I til denne afgørelse.
2. De øvrige udtryk, der er anvendt i denne afgørelse, har den betydning, de tildeles:
- a) for så vidt angår medlemsstaterne, i forordningen og i gennemførelsesforordningen
 - b) for så vidt angår Tyrkiet, i den relevante lovgivning, som er gældende i Tyrkiet.

Artikel 2

Personkreds

Denne afgørelse anvendes på:

- a) tyrkiske arbejdstagere, som er eller har været lovligt beskæftiget på en medlemsstats område, og som er eller har været underlagt lovgivningen i en eller flere medlemsstater, og deres efterladte
- b) familiemedlemmer til de i litra a) nævnte arbejdstagere, forudsat at disse familiemedlemmer er eller har været lovligt bosiddende sammen med den pågældende arbejdstager, mens denne er beskæftiget i en medlemsstat
- c) arbejdstagere, som er statsborgere i en medlemsstat, og som er eller har været lovligt beskæftiget på Tyrkiets område, og som er eller har været underlagt lovgivningen i Tyrkiet, og deres efterladte samt
- d) familiemedlemmer til de i litra c) nævnte arbejdstagere, forudsat at disse familiemedlemmer er eller har været lovligt bosiddende sammen med den pågældende arbejdstager, mens denne er beskæftiget i Tyrkiet.

Artikel 3

Ligebehandling

1. Tyrkiske arbejdstagere, der er lovligt beskæftiget i en medlemsstat, og deres familiemedlemmer, der lovligt bor sammen med dem, skal med hensyn til ydelser i henhold til artikel 1, stk. 1, litra h), behandles uden nogen form for forskelsbehandling begrundet i nationalitet i forhold til statsborgere i de medlemsstater, hvor de pågældende arbejdstagere er beskæftiget.
2. Arbejdstagere, som er statsborgere i en medlemsstat og lovligt beskæftiget i Tyrkiet, og familiemedlemmer, der lovligt bor sammen med dem, skal med hensyn til ydelser i henhold til artikel 1, stk. 1, litra h), behandles uden nogen form for forskelsbehandling begrundet i nationalitet i forhold til statsborgere i Tyrkiet.

Del II

FORHOLDET MELLEM MEDLEMSSTATERNE OG TYRKIET

Artikel 4

Ophævelse af bopælsbestemmelser

1. Ydelser, der kan eksporteres, jf. artikel 1, stk. 1, litra i), som personer, der er omhandlet i artikel 2, litra a) og c), er berettiget til, kan ikke nedsættes, ændres, stilles i bero, inddrages eller beslægtlægges som følge af, at den berettigede er bosiddende:
 - i) for så vidt angår en ydelse, der er omfattet af en medlemsstats lovgivning, på Tyrkiets område
 - ii) for så vidt angår en ydelse, der er omfattet af Tyrkiets lovgivning, på en medlemsstats område.
2. Familiemedlemmer til en arbejdstager som omhandlet i artikel 2, litra b), er berettiget til ydelser, der kan eksporteres, jf. artikel 1, stk. 1, litra i), afsnit i), på samme måde som familiemedlemmerne til en arbejdstager, der er statsborger i den pågældende medlemsstat, når sådanne familiemedlemmer er bosiddende på Tyrkiets område.
3. Familiemedlemmer til en arbejdstager som omhandlet i artikel 2, litra d), er berettiget til ydelser, der kan eksporteres, jf. artikel 1, stk. 1, litra ii), på samme måde som familiemedlemmerne til en arbejdstager, der er statsborger i Tyrkiet, når sådanne familiemedlemmer er bosiddende på en medlemsstats område.

DEL III

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 5

Samarbejde

1. Medlemsstaterne og Tyrkiet meddeler hinanden alle oplysninger om ændringer i deres lovgivning, som kan berøre gennemførelsen af denne afgørelse.
2. Medlemsstaternes og Tyrkiets myndigheder og institutioner yder med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse hinanden bistand, som om det drejede sig om gennemførelsen af deres egen lovgivning. Den gensidige administrative bistand ydes i princippet vederlagsfrit af de nævnte myndigheder og institutioner. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne og Tyrkiet kan dog aftale, at visse udgifter skal være genstand for refusion.
3. Medlemsstaternes og Tyrkiets myndigheder og institutioner kan med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse forhandle direkte med hinanden samt med de pågældende personer eller deres repræsentanter.
4. De institutioner og personer, der er omfattet af denne afgørelse, har en gensidig forpligtelse til oplysning og samarbejde med henblik på at sikre, at denne afgørelse gennemføres efter hensigten.
5. De pågældende personer underretter hurtigst muligt institutionerne i den kompetente medlemsstat eller Tyrkiet, hvis sidstnævnte er den kompetente stat, og bopælsmedlemsstaten eller Tyrkiet, hvis sidstnævnte er bopælsstaten, om enhver ændring i deres personlige forhold eller familiemæssige situation, der har betydning for deres ret til ydelser ifølge denne afgørelse.
6. Manglende opfyldelse af den i stk. 5 omhandlede oplysningspligt kan give anledning til foranstaltninger i henhold til national ret, som står i et rimeligt forhold til overtrædelsen. Disse foranstaltninger skal ikke desto mindre svare til dem, der finder anvendelse i lignende situationer, der henhører under national ret, ligesom de ikke i praksis må gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for de berørte at udøve de rettigheder, de er tillagt ved denne afgørelse.
7. Medlemsstaterne og Tyrkiet kan fastsætte nationale bestemmelser, der opstiller betingelser for verifikation af retten til ydelser for at tage hensyn til det forhold, at støttemodtagerne opholder sig eller har bopæl uden for området for den medlemsstat, hvor debitorinstitutionen er beliggende. Sådanne bestemmelser skal stå i et rimeligt forhold til formålet, udelukke enhver forskelsbehandling begrundet i nationalitet og være i overensstemmelse med principperne i denne afgørelse. Disse bestemmelser meddeles associeringsrådet.

Artikel 6

Administrativ og lægelig kontrol

1. Denne artikel finder anvendelse på de personer, der er omhandlet i artikel 2, og som modtager ydelser, der kan eksporteres, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra i), samt på de institutioner, der er ansvarlige for gennemførelsen af denne afgørelse.
2. Når en modtager af eller en ansøger om ydelser, eller et medlem af den pågældendes familie, opholder sig eller er bosiddende på en medlemsstats område, hvor debitorinstitution er beliggende i Tyrkiet, eller i Tyrkiet, hvor debitorinstitution er beliggende i en medlemsstat, foretages lægeundersøgelsen efter denne institutions anmodning af institutionen på ydelsesmodtagerens opholds- eller bopælssted i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i den lovgivning, som gælder for denne institution.

Debitorinstitutionen meddeler opholds- eller bopælsstedets institution, hvilke eventuelle særlige krav, der om nødvendigt skal overholdes, og hvilke punkter lægeundersøgelsen skal omfatte.

Opholds- eller bopælsstedets institution skal sende en rapport til den debitorinstitution, som har anmodet om lægeundersøgelsen.

Debitorinstitutionen bevarer retten til at lade ydelsesmodtageren undersøge af en af debitorinstitutionen udpeget læge, enten i det område, hvor modtageren eller ansøgeren af ydelserne opholder sig eller er bosiddende, eller i det land, hvor debitorinstitutionen er beliggende. Ydelsesmodtageren kan dog kun anmodes om at rejse til debitorinstitutionens medlemsstat, hvis vedkommende er i stand til at foretage rejsen, uden at det går ud over helbredet, og hvis debitorinstitutionen afholder de dertil hørende rejse- og opholdsudgifter.

3. Når en modtager af eller en ansøger om ydelser, eller et medlem af den pågældendes familie, opholder sig eller er bosiddende på en medlemsstats område, når debitorinstitutionen er beliggende i Tyrkiet, eller i Tyrkiet, når debitorinstitutionen er beliggende i en medlemsstat, foretages den administrative kontrol på anmodning af debitorinstitutionen af institutionen på modtagerens opholds- eller bopælssted.

Opholds- eller bopælsstedets institution skal sende en rapport til den debitorinstitution, som har anmodet om, at der foretages administrativ kontrol.

Debitorinstitutionen bevarer retten til at lade ydelsesmodtagerens situation undersøge af en faglig ekspert efter eget valg. Ydelsesmodtageren kan dog kun anmodes om at rejse til debitorinstitutionens stat, hvis vedkommende er i stand til at foretage rejsen, uden at det går ud over helbredet, og hvis debitorinstitutionen afholder de dertil hørende rejse- og opholdsudgifter.

4. En eller flere medlemsstater og Tyrkiet kan vedtage andre administrative bestemmelser, hvis de underretter associeringsrådet herom.
5. Som en undtagelse fra princippet om, at gensidig administrativ bistand ydes vederlagsfrit, jf. artikel 5, stk. 2, i denne afgørelse, refunderes de reelle udgifter i

forbindelse med kontrollen, jf. stk. 2-3, til den institution, som er blevet anmodet om at udføre den, af den debitorinstitution, som har anmodet herom.

Artikel 7

Anvendelse af artikel 25 i aftalen

Artikel 25 i aftalen finder anvendelse, hvis en part finder, at den anden part ikke har opfyldt de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5 og 6.

Artikel 8

Særregler for anvendelsen af Tyrkiets lovgivning

Associeringsrådet kan om nødvendigt fastsætte særregler for anvendelsen af Tyrkiets lovgivning i bilag II.

Artikel 9

Administrative procedurer i eksisterende bilaterale aftaler

Administrative procedurer i eksisterende bilaterale aftaler mellem en medlemsstat og Tyrkiet kan fortsat finde anvendelse, forudsat at sådanne procedurer ikke forringer de rettigheder eller forpligtelser for de berørte personer, som indføres ved denne afgørelse.

Artikel 10

Aftaler, der supplerer procedurerne for gennemførelsen af denne afgørelse

En eller flere medlemsstater og Tyrkiet kan træffe aftaler, der tager sigte på at supplere de administrative procedurer for denne afgørelses gennemførelse, især med hensyn til at forebygge og bekæmpe svig og fejl.

DEL IV

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Overgangsbestemmelser

1. Denne afgørelse giver ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for datoen for dens ikrafttrædelse.
2. Rettigheder kan erhverves i medfør af denne afgørelse, selv om de vedrører en begivenhed, der er indtruffet forud for datoen for denne afgørelses ikrafttrædelse, jf. dog stk. 1.
3. Enhver ydelse, som på grund af den pågældendes nationalitet eller bopæl ikke er blevet tildelt eller er blevet stillet i bero, skal efter den pågældendes anmodning tildeles eller udbetales på ny fra datoen for denne afgørelses ikrafttrædelse, medmindre tidligere anerkendte rettigheder til ydelser har givet anledning til udbetaling af et éngangsbeløb.
4. Såfremt den i stk. 3 omhandlede anmodning fremsættes inden udløbet af to år efter datoen for denne afgørelses ikrafttrædelse, erhverves rettigheder i medfør af denne afgørelse med virkning fra dette tidspunkt, uden at nogen medlemsstats eller Tyrkiets lovbestemmelser om fortabelse eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende personer.
5. Såfremt den i stk. 3 omhandlede anmodning fremsættes efter udløbet af to år efter datoen for denne afgørelses ikrafttrædelse, erhverves rettigheder, som ikke er fortabt eller forældet fra tidspunktet for anmodningens fremsættelse, medmindre der efter en medlemsstats lovgivning eller efter Tyrkiets lovgivning gælder mere fordelagtige regler.
6. Rettighederne for en person, der modtager pension eller særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse, som ydes af en medlemsstat forud for datoen for denne afgørelses ikrafttrædelse som følge af den direkte virkning af artikel 6, stk. 1, i associeringsrådets afgørelse nr. 3/80, kan ikke begrænses eller inddrages som følge af denne afgørelse.

Artikel 12

Bilag til denne afgørelse

Bilagene til denne afgørelse udgør en integrerende del heraf.

Artikel 13

Ophævelse

Associeringsrådets afgørelse nr. 3/80 af 19. september 1980 ophæves med virkning fra datoen for ikrafttrædelsen af nærværende afgørelse.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles,

På vegne af associeringsrådet

Formand

BILAG I

**LISTE OVER SÆRLIGE IKKE-BIDRAGSPLIGTIGE KONTANTYDELSER I
TYRKIET**

BILAG II

SÆRREGLER FOR ANVENDELSEN AF TYRKIETS LOVGIVNING